

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 listopada 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie art. 15zs(1) Ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, z późno zm.) w związku z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późno zm.) odmówił I. F. prawa do dodatkowego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że dodatkowe świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, oznaczoną według (...) 2007 jako rodzaj przeważającej działalności 49.39.Z, 77.39.Z, 79.11.A, 90.01.Z, 90.02.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15 zs lub art. 15zua, oraz przychód uległ obniżeniu o 75%. W przypadku wnioskodawczynie przeważająca działalność wg (...) to 73.11Z – działalność agencji reklamowych, która nie jest wskazana w ustawie. (decyzja k. 5 akt ZUS)

Od powyższej decyzji I. F. odwołała się w dniu 9 listopada 2020 r., podnosząc, że nadal ponosi stratę w związku z pandemią i nie jest zasadne powoływanie się na argument w postaci przeważającej działalności gospodarczej, a ma w swojej działalności także kod 82.30Z. (odwołanie k. 3)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 5)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

Wnioskodawczynie I. F. zamieszkuje na terytorium Polski i posiada obywatelstwo RP. (okoliczności bezsporne)

Wnioskodawczynie od 29.04.1997 r. rozpoczęła wykonywanie działalności gospodarczej, której przedmiotem jest działalność przeważająca według kodu (...) **73.11.Z.** – działalność agencji reklamowych. Pozostała działalność wg (...) to: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...). (informacja z GUS, odpis z (...) k.2,3 akt ZUS/

Od dnia 20 marca 2020 r. w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązuje stan epidemii w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2 wywołującego chorobę (...) 19. Powyższy stan epidemii nie został zniesiony. (okoliczności bezsporne)

W dniu 30.10. 2020 r. I. F. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o przyznanie świadczenia postojowego w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym (...) 19 dla osób prowadzących działalność gospodarczą, podając kod (...) przeważającego rodzaju działalności **79.11.A.** (wniosek k. 1 akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 2 listopada 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie art. 15zs(1) Ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, z późno zm.) w związku z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późno zm.) odmówił I. F. prawa do dodatkowego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że dodatkowe świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, oznaczoną według (...) 2007 jako rodzaj przeważającej działalności 49.39.Z, 77.39.Z, 79.11.A, 90.01.Z, 90.02.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15 zs lub art. 15zua, oraz przychód uległ obniżeniu o 75%. W przypadku wnioskodawczynie przeważająca działalność wg (...) to 73.11Z – działalność agencji reklamowych, która nie jest wskazana w ustawie. (decyzja k. 5 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności o załączone do akt sprawy akta rentowe dotyczące wnioskodawczynie, z których wynikały okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 15zs (1) ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374), według stanu na dzień złożenia wniosku, osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, prowadzącej, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, pozarolniczą działalność gospodarczą **oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności ((...)) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 49.39.Z, 77.39.Z, 79.11.A, 90.01.Z, 90.02.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z**, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, był niższy co najmniej o 75% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019 r.

Ustalenie prawa do dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, zawierający dane, o których mowa w art. 15zs ust. 3 pkt 1 lit. a, c i e, pkt 2, 5 i 6, oraz **oświadczenie o rodzaju przeważającej działalności**, o której mowa w ust. 1, oraz oświadczenie potwierdzające, że jej przychód z działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 75% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019 r., **złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń**. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że z ustaleń wynika, że wnioskodawczyni od 29.04.1997 r rozpoczęła wykonywanie działalności gospodarczej, której przedmiotem jest działalność przeważająca według kodu (...) **73.11.Z**. – działalność agencji reklamowych (niewymieniona w ustawie z dnia 2.03.2020 r). Pozostała działalność wg. (...) to: (...), (...). (także niewymienione w ustawie z dnia 2.03.2020 r.)

Natomiast I. F. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o przyznanie świadczenia postojowego w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym (...) 19 dla osób prowadzących działalność gospodarczą, podając kod (...) przeważającego rodzaju działalności **79.11.A.(działalność agentów turystycznych)**

Powyższe jednak jest sprzeczne z treścią dokumentów.

Zatem brak było podstaw do przyjęcia, iż w istocie wnioskodawczyni prowadzi tego rodzaju działalność, tym bardziej, iż w odwołaniu na to się nie powołuje.

Natomiast działalność wg. kodu (...) nie jest wymieniona w ustawie.

W tym stanie rzeczy wnioskodawczyni nie spełniła jednego z wymaganych przez ustawodawcę warunków do uzyskania prawa do świadczenia postojowego, określonych w cytowanym art. 15zs(1) ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, to jest rodzaj przeważającej działalności gospodarczej wg. (...). Bezprzedmiotowym jest więc badanie pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie prawa do przedmiotowego świadczenia.

Prawo do świadczenia postojowego uzależnione jest bowiem od łącznego spełnienia wszystkich warunków przewidzianych w przepisach przytoczonej wyżej ustawy.

Podkreślić w tym miejscu również należy, że przepisy ubezpieczeń społecznych mają charakter bezwzględnie obowiązujących. W konsekwencji nie ma możliwości wykładania przepisów tego prawa na korzyść wnioskodawcy z uwzględnieniem reguł słuszności. Do złagodzenia rygorów prawa ubezpieczeń społecznych nie stosuje się ani art. 5 k.c., ani art. 8 k.p. (zasady współżycia społecznego), bo przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter przepisów prawa publicznego.

Zgodnie z poglądem judykatury „Do złagodzenia rygorów prawa ubezpieczeń społecznych nie stosuje się ani art. 5 k.c., ani art. 8 k.p., bo przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter przepisów prawa publicznego.” „W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych niedopuszczalne jest powoływanie się na zasady współżycia społecznego, jako że prawo ubezpieczeń społecznych, w odróżnieniu od przepisów prawa pracy (art. 300 k.p.), nie zawiera normy o charakterze takiej klauzuli generalnej, ani też normy zezwalającej na stosowanie w zakresie nieuregulowanym przepisów kodeksu cywilnego.” (por. wyrok SN z dnia 16 czerwca 2011 r. sygn. akt III UK 214/10 opubl. LEX 1095955, wyrok SA w Katowicach z dnia 20 maja 2010 r., sygn. akt III AUa 3616/09, opubl. LEX nr 785483 wyrok SN z dnia 2 grudnia 2009 r., sygn. akt I UK 174/09, opubl. LEX nr 585709, wyrok NSA w W. z dnia 18 maja 2011 r., sygn. akt I OSK 124/11, opubl. LEX 990161, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 listopada 2008 r., sygn. akt III AUa 330/08)

W związku z powyższym brak jest podstaw prawnych do uwzględnienia odwołania skarżącej.

Mając na względzie wskazane okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 kpc, oddalił odwołanie uznając tym samym prawidłowość decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł..